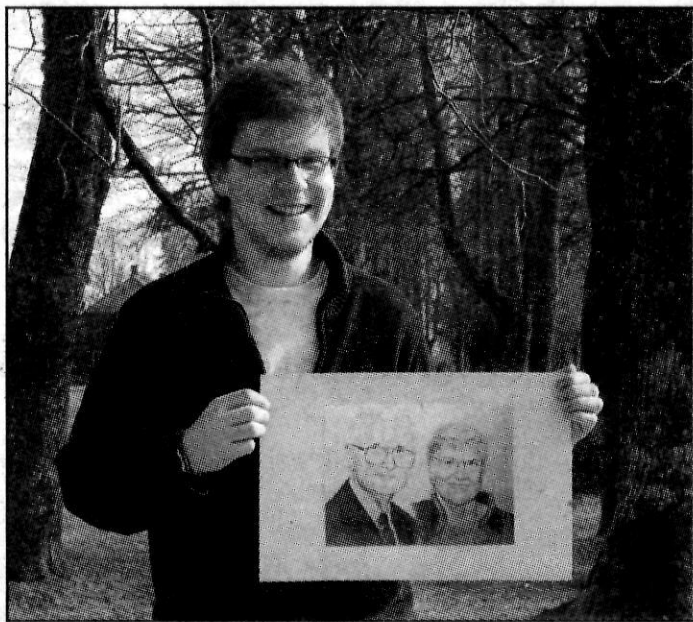

Students pārsteidz vilzēniešus ar neparastu izstādi

Vilzēnu tautas namā vēl nedēļu būs apskatāma Rīgas Tehniskās universitātes studenta, Vītola fonda stipendiāta Kārļa Zālīša pēc fotogrāfijām zīmēto portretu izstāde. Vairāki desmiti izteiksmīgās, lielākoties jaunu cilvēku sejas izraisījušas interesi tautas nama apmeklētājos. Jo īpaši tāpēc, ka Kārlis ir vietējais, daudzi vilzēnieši viņu labi pazīst. Atsauksmju grāmatā lasāmi puisim veltītie cildinošie vārdi un veiksmes vēlējumi, to skaitā ir ieraksti no viņa skolotājiem. - *Tu nebeidz pārsteigt ar sava daudzpusīgā talanta šķautnēm. Lai Tev veicas visās jomās!* - raksta viņa skolotāja un Alojās novada domes priekšsēdētāja Dace Vilne. Par dvēseliskiem darbiem pateicas un virzīties uz priekšu vēl arī deputāts, bijušais Braslavas pagasta padomes priekšsēdētājs Broņislavs Lapkovskis.

Redzams, ka veltītā uzmanība nav Kārli padarījusi iedomīgu. Atklājās, ka reizi esam jau tikušies. Tas notika pirms 2 gadiem, kad viņš bija absolvējis Alojās Ausēkļa vidusskolu. Kārlis bija to skaitā, kam par veiksmīgiem zinātniskajiem darbiem tika piešķirta vienreizēja ASV dzīvojošā novadnieka Anša Pomera prēmija. Toreiz jauniešiem jau bija ceļa jūtis uz savu pirmo studiju gadu Rīgā. Bija zināms, ka Kārlim, tāpat viņa klasesbiedrēm un labām draudzenēm Ievai Dūrenai un Līgai Balodei, laimējies iegūt Vītola fonda stipendijas. Jāatgādina, ka ārzemju un vietējie sponsori dāvā savas stipendijas daudz bērnu vai mazturīgu ģimeņu talantīgiem bērniem. Parasti konkurss ir liels, un tā bija necerēta veiksmē, ka laimējās vienas klases 3 absolventiem.

- *Esmu kautrīgs. Skolas laikā necentos būt īpaši sabiedrīks, bet bieži pašam par brīnumu iepinos dažādos konkursos. Man ļoti patika vēsture, varbūt būtu mācījis arī zīmēt, bet man tolaik bija aktuāli iegūt Vītola fonda stipendiju, citādi nevarētu mācīties un dzīvot Rīgā, jo tikai ar valsts stipendiju - Ls 70 - man tas nebūtu iespējams,* - stāsta Kārlis. Tā kā mācībās viņš turējies B līmenī un bija zināms, ka fonds atbalsta studijas eksaktajos priekšmetos, viņš nav sekojis savām mūžām, bet izvēlējis apgūt enerģētiku un elektrotehniku. Kārlis gan neslēpj, ka studiju viela dažos priekšmetos ir sarežģītāka par augstāko matemātiku. Pie ķēžu teorijas, energoelektronikas jāpiespiežas piesēst ilgāk, līdz viela ir saprasta, citādi iekultos izbriena purvā. To viņš nevar atļauties, tomēr izvēlētā programma vilzēnietim patīk. Viņš ļoti cer studijas turpināt arī magistrantūrā. Tā kā Kārļa tētis ir nodarbināts kaimiņu zemnieku saimniecībā, bet mammai kopš novada dibināšanas vairs nav darba pagasta pārvaldes grāmatvedībā, viņš jūtas ļoti pateicīgs saviem spon-

RTU students, vilzēnietis Kārlis Zālītis ar portretu, kurā redzami Vilis un Marta Vītoli, kas nodibināja Vītola fonda stipendijām talantīgu bērnu studijām. Šādu portretu viņš uzdāvinājis arī saviem labdariem

soriem. - *Pirmajā gadā man piešķīra Lielbritānijā dzīvojošā latvieša Andreja Ozoliņa stipendiju. Pēc 1. kursa bija brīdis, kad sēdēju kā uz adatām, jo biju iedalīts stipendijas gaidītāju rindā. Par laimi, iekļuvi to studentu skaitā, kurus finansē Vilis un Marta Vītoli. Pateicībā Kārlis saviem sponsoriem dāvinājis paša zīmētus viņu portretus. V. Vītols, kas pirms dažiem mēnešiem ieradās Rīgā no ASV, jūties aizkustināts. Viņš aicinājis Kārli uz kafijas tasi fonda telpās Lāčplēša ielā. Tas noticis reizē ar kādu citu stipendiāti, kura sākusī studēt ķīmiju, bet tad pārgājusi uz Mākslas akadēmiju. Sarunā piedalījies arī viņas sponsors Kārlis Streips. Vilzēnietis gan brīnās, kā viņai tas izdevies, jo mākslas studijas fonds atbalsta ļoti retos gadījumos. Saruna ar sponsoru izvērtusies sirsnīga. Lai gan fonda vadītājs pateicies par dāvināto zīmējumu, V. Vītola vairāk interesējuši studenta nākotnes nodomi specialitātē un sekmes mācībās. Ar tām viņam viss kārtībā.*

Kārļa zīmētos portretus portālā *draugiem.lv* bija ievērojusi Vilzēnu tautas nama vadītāja Dace Šķepaste. Tā kā viņš izlīdz ar koncertu apskaņošanu un gaismošanu, Dace rosinājusi, lai Kārlis darbus parāda vilzēniešiem. Tagad viņa ir gandarīta, ka izstāde raisījusi lielu interesi. Viņa stāsta, ka puisis arī labi fotografē. Vēl Dace atceras, kā Kārlis savulaik dziedājis zēnu ansamblī. Tā vadītāja Maruta Gaugere atzina, ka viņš bijis labākais dziedātājs.

Jautāts par zīmējumiem, vai nu aiz kautrības, vai arī tāpēc, ka talants *izsprādzis* pilnīgi nejauši, Kārlis parausa plecus un teic, ka ar zīmējumiem, ogli un pastelkrāsām sācis niekoties tikai vidusskolas laikā. Vispirms zīmējis animācijas filmu varoņus, tad arī ko citu. Iespējams, pie zīmū-

ļiem ķeries tādēļ, ka viņa ģimene dzīvo diezgan nomaļā vietā - Braslavas pagasta Dzirnānīkos, tuvumā nav bijis vienaudžu, tāpēc brīvajos brīžos Kārlis ņēmis baltu lapu un šo to švīkojis. Vai Zālīšu ģimenē arī kāds cits apveltīts ar zīmētāja talantu? Kārlis domā, ka ne. Viņam ir jaunāks brālis, kas raksturā ir ļoti sprigans, bet ar zīmēšanu nav aizrāvis. Pārcilājot skolas laika atmiņas, students atceras, ka vizuālās mākslas skolotāja Inese Mētriņa panākusi, lai viņš piedalās vizuālās mākslas olimpiādēs. Tā nokļuvis pat līdz valsts mēroga konkursam, tobrīd viņam tas nav licies īpaši svarīgi. Interesanti, ka Kārlis zīmē ar kreiso roku.

Tomēr ne sava, ne ģimenes locekļu portretu Kārlim nav. Vaicāts, vai nav radusies interese zīmēt *dzīvāji*, viņš saka: - *Vēl nevaru saņemties. Baidos, ja neizdodas...* Kārli interesētu padziļināt zināšanas zīmēšanā. Topošie arhitekti augstskolā apgūst arī klasisko zīmēšanu, tā būtu ļoti noderējusi, bet tāda priekšmeta viņa studiju programmā nav. Kārlis reģistrējies kā individuālā darba veicējs, tāpēc portreti ir arī viņa mazais bizness. Lielākoties viņu uzmeklē studiju biedri, arī pilnīgi sveši cilvēki, kas piegādā vairākas fotogrāfijas un pasūta zīmējumus dāvināšanai. - *Daži vecāko kursu studenti par tādām bildēm prasa pieklājīgu summu, bet es to daru lēti. Man nav profesionālu iemaņu,* - atzīst Kārlis, kuram šī būs pēdējā brīvāka vasara pirms bakalaura grāda iegūšanas. Viņš nodomājis meklēt prakses vietu specialitātē, bet pieļauj, ka vasaru pavadīs dzimtajā pusē kopā ar brāluku un vecākiem. Izstādi varēs redzēt arī Alojās Ausēkļa vidusskolā Virsdiriģentu svētku laikā.

Gunitas OZOLIŅAS teksts un foto